

Kız ve Küçük Kuş

Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve Küçük Kuş

Aysel Banu YAVUZAL

Büyük bir arka bahçesi olan küçük bir evde, Maya adında bir kız kırmızı çizmelerini giydi. Yeşil tulumunu ve kırmızı kurdeleli sarı güneş şapkasını taktı. Bahçe sade ve sessizdi, sadece kuru çimenler ve birkaç eski taş vardı. "Hayat dolu bir bahçe istiyorum," dedi Maya. Sulama kabını aldı ve gülümsedi.

Maya'nın annesi ona bir torba tohum verdi. "Bunlar yerel bitkiler," dedi. "Buralıdırlar ve yerel yaban hayatına yardımcı olurlar." Maya paketlerin üzerindeki resimlere baktı: mor koni çiçekleri, turuncu kelebek otu ve sık yapraklı küçük çalılar. Küçük bez eldivenlerini giydi. "Hepsini her yere dikelim!" diye sevindi.

Maya küçük çukurlar açtı ve her tohumu toprağa yerleştirdi. Sulama kabıyla onları nazıkçe suladı. Her gün bahçeyi kontrol etti, yeşil filizleri bekledi. "Büyüyün, küçük bitkiler," diye fısıldadı. Çalışırken kıvırcık saçları zıpladı. Kısa süre sonra minik yapraklar topraktan çıktı ve Maya ellerini çırpıtı.

Haftalar geçti ve bahçe uzun ve parlak bir hal aldı. Mor koni çiçekleri rüzgârda başlarını salladı ve turuncu kelebek otu küçük güneşler gibi açtı. Çalılar kalın ve yeşil büyüdü. Sonra bir sabah Maya neşeli bir cıvıltı duydu. Küçük bir kuş bir çiçek sapına tünemişti, avucundan büyük değildi. Sırtı parlak mavi, göğsü turuncu ve karnı beyazdı.

"Merhaba, küçük kuş!" dedi Maya yumuşak bir sesle. Kuş minik siyah başını yana eğdi ve tekrar cıvıladı. Tombul yuvarlak bir gövdesi ve kısa sivri bir gagası vardı. Saptan sapa zıplayarak tohumları yedi. Maya kırmızı çizmelerinin içinden neredeyse nefes almadan izledi. "Bahçemi sevdin," diye fısıldadı. Küçük kuş ona göz kırıyor gibiydi.

Ertesi gün küçük kuş geri geldi. Kırmızı tepeli ve parlak sarı göğüslü bir arkadaşını getirdi. Sonra sarı çizgili kanatlı başka bir kuş ve uzun kuyruklu yeşil bir kuş daha geldi. Renkli uçurtmalar gibi çiçeklerin üzerinde uçuştular. "Hoş geldiniz, kuş arkadaşlar!" diye güldü Maya. Cıvıldaşıp ötüşerek bahçeyi neşeli bir sesle doldurdular.

Kuşlar yerel çiçekler arasında yiyecek buldu. Tohumları didiklediler ve nektar yudumladılar. Maya'nın suyla doldurduğu sığ bir kaptaki su sıçrattılar. Rüzgâr estiğinde kalın çalılarının içine saklandılar. "Yerel bitkiler onlara yiyecek ve barınak veriyor," dedi Maya. Küçük bahçesiyle gurur duydu. Bütün gün hareketli ve neşeliydi.

Bir öğleden sonra büyük gri bir kedi bahçeye sokuldu. Kuşlar korkuyla havalandı. "Defol, kedi!" diye seslendi Maya, güneş şapkasını sallayarak. Kedi kaçıp gitti. Küçük kuş Maya'nın sulama kabına tünedi ve sanki teşekkür eder gibi yumuşakça cıvıladı. Maya gülümsedi. "Burada güvendesin," dedi. "Bu bahçe senin için."

Maya kuş arkadaşları hakkında daha fazla şey öğrenmek istedi. Kütüphanede yerel kuşların resimleri olan bir kitap buldu. "Mavi ve turuncu—bu bir mavi kuş!" dedi. Kırmızı tepeli olan kardinal, sarı olan saka ve yeşil olan sinek kuşuydu. "Bahçem yerel kuşların yuvası," dedi Maya. Kendini gerçek bir bahçıvan gibi hissetti.

Maya bahçeyi daha da güzelleştirmeye karar verdi. Daha fazla yerel çalı dikti ve küçük bir kuş banyosu ekledi. Bir dala minik ahşap bir ev astı. "Artık dinlenecek bir yeriniz var," dedi kuşlara. Küçük mavi kuş kuş evinin çatısına tünedi ve şarkı söyledi. Arkadaşları etrafına toplandı, cıvıldaşıp kanat çırpıldılar. Bahçe bir şölen gibiydi.

Sonra harika bir şey oldu. Küçük kuş aşağı uçtu ve Maya'nın eldivenine kondu. Orada sıcak ve hafif bir şekilde oturdu ve neşeli bir melodi cıvıladı. "Bana güveniyorsun!" diye fısıldadı Maya. Küçük kuşun minik siyah gözleri parladı. Arkadaşları yakına tünedi ve izledi. Maya hiç kıpırdamadan durdu ve kalbi dolu ve aydınlık hissetti.

Maya okuldaki arkadaşlarına bahçesini anlattı. "Yerel bitkiler yaban hayatını yakına getirir," dedi. "Küçük özen davranışları bile büyük fark yaratır." Arkadaşları yardım etmek istedi. Tohumlar ve küçük kürekler getirdiler. Birlikte okul bahçesine daha fazla çiçek diktiler. "Belki kuşlar buraya da gelir!" dedi Maya'nın arkadaşı ve herkes sevindi.

Eve döndüğünde Maya bahçesinde sessizce oturdu. Küçük kuş ve arkadaşları tek tek uçup geldiler. Çiçekler arasında beslendiler ve kuş banyosunda su sıçrattılar. Renkleri güneş ışığında parladı—mavi, kırmızı, sarı, yeşil. "Geri geldiniz," dedi Maya mutlulukla. Bahçe cıvıltı, kanat çırpışı ve hayatla doluydu.

Maya yerel bitkilerin yaban hayatına birçok şekilde yardımcı olduğunu öğrendi. Kuşları besler ve onlara barınak verirler. Kelebekleri ve arıları da getirirler. "Bahçem küçük bir dünya," dedi. "Ve ben ona bakıyorum." Bitkilerini her gün suladı ve kuşlar sık sık ziyarete geldi. Bahçe daha yeşil ve daha parlak büyüdü.

Şimdi Maya'nın arka bahçesi neşeli bir yer. Küçük kuş bir çiçek sapına tünemiş, var gücüyle şarkı söylüyor. Arkadaşları çiçeklerin üzerinde gökkuşağı gibi uçuyor. Maya kırmızı çizmelerinin içinden izliyor, sarı şapkası gözlerine gölge yapıyor. "Teşekkürler, küçük kuş," diye fısıldıyor. "Dünyamı aydınlatıyorsun."

Maya, küçük özen davranışlarının bile doğayı yakına getirdiğini biliyor. Bir avuç tohum, biraz su ve iyi bir kalp, sade bir bahçeyi yaban hayatı için bir yuvaya dönüştürebilir. "Herkes bunu yapabilir," diyor arkadaşlarına. Ve her sabah, küçük kuş ve arkadaşları bahçeye geri geliyor, neşeli bir şarkı cıvıldıyor.